

579

1804. Ἀναφορὰ τῶν προεστώτων Ὑδρας πρὸς τὸν διερμηνέα τοῦ Στόλου Παν. Μουρούζη, ἀπὸ 16 Μαρτίου, ἐν 25, τ. 2, σ. 145–146.

«... παρακαλοῦμεν... ὅταν ἔρχονται ἄνθρωποι, κινουῦντες ἀγωγὴν καθ' ἑτέρων, ἂν δὲν ἔχουν ἀποδεικτικὸν ἐ(ν)σφράγιστον τῆς Κοινότητός μας, οἱ τοιοῦτοι, ὅποιαςδὴποτε τάξεως εἶναι, εἴτε ἐκ τῶν πτωχῶν, εἴτε σουδίτων, νὰ μὴν εἰσακούωνται καὶ νὰ ἐνοχλοῦν τὸ χουζούρι τοῦ... ἐφένδη μας, νὰ τοὺς δίδῃ μπουγιουρουλδὶ, ἀλλὰ ὅποιος καὶ ἂν ἔχῃ διαφορὰς, μὲ γράμματα τῆς ἐκλαμπρότητός σας νὰ ἔρχεται, ὅπου νὰ θεωρηθῇ ἡ διαφορὰ του μὲ τὸ μαραφέτι τῆς καντζελλαρίας, κατὰ τὰς τοπικὰς μας συνηθείας».

580

1804. «Θεσπίσματα», ἡ Ναυτικὸς Νόμος Ὑδρας, τῆς α' Φεβρουαρίου. Τὸ κείμενον ἀπωλέσθη· διατάξεις τινὲς διεσώθησαν ἐκ τῆς μνείας τούτων εἰς ἔγγραφα τῆς ἐποχῆς· παρατίθενται ταῦτα κατωτέρω. Τὸ ἐν 207, σ. 72–81, δημοσιευθὲν κείμενον, ἐξ ἄρθρων 29, εἶναι μεταγενέστερον κατασκευάσμα· πρβλ. 231, σ. 16–17 καὶ 25, τ. 3, σ. 456, σημ. 2.

(κεφ. θ') «... ὅποιον καράβι λάβῃ ζημίαν ἀπὸ τὸ ἀλισβερίσι, εἴτε πολλήν, εἴτε ὀλίγην, τὴν αὐτὴν ζημίαν νὰ ἔχουν νὰ τὴν ἀποσώσουν οἱ τε σύνδροφοι καὶ τὸ καράβι, διὰ νὰ σώζεται ἡ σερμαγιὰ καὶ τὰ βλυσίδια ἀκέραια, τὰ δὲ διάφορα τοῦ αὐτοῦ ταξιδίου νὰ τὰ χάνουν οἱ κρεδιτόροι». (ἐν 25, 2, σ. 316–318).

(κεφ. κα') «... Τὰ καράβια ὅπου ναυλωθῶσιν ἀπὸ τὸν λεβάντε καὶ μετρήσουν φόνδα ἀπάνω εἰς τὰς πραγματείας ὅπου ἤθελαν ἐμβαρκάρωσι καὶ εἰς τὸν πηγαιμὸν τοὺς πιασθῶσιν ἀπὸ ἄρμαμένα ἢ ἀπὸ κονρσάρικα καὶ δι' αἰτίας κάμωσι τὰς αὐτὰς πραγματείας πρέζα καὶ ἀποφασισθῇ καὶ χαθῶσι τὰ καπιτάλια, καὶ δοθῇ ὁ ναῦλος, νὰ μὴν ἠμποροῦν νὰ τὸν μετρήσωσι, ἀλλὰ νὰ ἔλθωσι ἐνταῦθα καὶ ἐρχομένων, νὰ γένῃ ἡ θεώρησις ἐκ τῶν ἐκλελεγμένων καμπιαδόρων καὶ ὅ,τι ἀποφασισθῇ, νὰ πράξωσιν». (ἐν 25, 3, σ. 456–457).

«... Τὰ καμβία θαλάσσια τῶν καραβίων τῆς πιάτζας ταύτης, στερεωμένα εἰς τὰ 1804 Φεβρουαρίου α', εἰσὶ τὰ ἀκόλουθα: Δηλαδή, διὰ Σικελία καὶ Μάλτα 18½%, διὰ Λιβόρνον καὶ Γένοβαν 22½%, διὰ Φραντζαν, τὰς νήσους Μαγιόρκας καὶ Μαόνε καὶ τὴν παράλιον τῆς Ἰσπανίας μέχρι Καρθαγένοβας 25%, ἀπὸ Καρθαγένοβας δι' ὅλης τῆς παραλίου ἄχρι Κάδιξ 30%. Καὶ εἰς Λισβώνα 35%. (ἐν 25, 5, σ. 312).

«... Ἀμα πωλήσῃ ἐν ἀπὸ τὰ καράβια μας τὸ κάρικόν του καὶ ἀπὸ τὴν ξεκαθάρισίν του καὶ ἔρευναν τῶν συνδρόφων φανῇ, ὅτι ἐβγῆκαν τὰ καπιτάλια μὲ τὰ συνηθισμένα τοὺς διάφορα μόνον, ἐγίνετο ἐκ τῶν ἐνστατίων τοῦ αὐτοῦ συστήματος ἐκείνη ἡ συγκατάβασις, ὅπου ἐκρίνετο εὐλογος, ἐκ τῶν διαφορῶν, διὰ νὰ λάβῃν καὶ οἱ σύνδροφοι διὰ τοὺς κόπους τοὺς ὀλίγον τι καὶ τὸ καράβι διὰ τὸ χάλασμα χαλακίων καὶ πανίων». (ἐν 25, 2, σ. 258–259).

«... Ἐνα καράβι, ὅπου βάλῃ τὸ φορτίον του ἀπὸ τὴν Μαύρην Θάλασσαν καὶ ἀκολουθήσῃ τὸ ταξιδίον του δι' Εὐρώπην, εἶναι τὰ διάφορα ἀποκομμένα πρὸς 40%. εἰ μὲν πωλήσῃ εἰς Λιβόρνον ἢ εἰς Γένοβαν· καὶ ἐὰν ἀπὸ ἐκεῖ ἤθελεν πιάσει νέον ταξίδι ἢ διὰ λογαριασμόν του, ἢ μὲ τὸν ναῦλον, νὰ εἶναι εἰς χρέος ὁ ρεῖσης νὰ στείλῃ τὰ διάφορα τοῦ ἄλλου ταξιδιοῦ

